

Transskription af:

Obscuritas

7:1 Disciplens søn: Dommedagsstemmen i køkkenet

Vært og tilrettelægger: Louise Lindblad

Medvirkende: David Lindekilde, erhvervspsykolog. Lars Knud Lindekilde, buschauffør

Redaktør: Rikke Caroline Carlsen

intro/outro: Du lytter til en podcast fra Nationalmuseets mediehus, Vores tid.

David Lindekilde: Når jeg tænker på min mor. Så tænker jeg på den måde, hun hun tog herfra på. Hun døde for to år siden. Jeg tænker på at være anderledes.

Louise Lindblad: Var du i tvivl, om du skulle sige ja til at lave det her?

David Lindekilde: Meget og en lille flig af mig er det stadigvæk, og der hvor jeg var i tvivl, det var jo, at jeg ikke har et ønske om at udstille min mor. Men jeg tror... og det er vi jo efterhånden finder ud af, det er at,... man kan sige, at det er jo sådan set måske tværtimod, at forstå hende i hendes hende samtidig. Hvad var det? Hvad var det, som min mor opdagede hos Orthon, som ligesom blev en et livslangt forhold mellem min mor og Orthon som begreb, fordi jeg tænker, at det blev hendes ledestjerne.

Lydklip: Systemer efter systemer vil bryde sammen, og systemer efter systemer vil skabes.

Louise Lindblad: David Lindekildes barndom er en messende stemme i køkkenet, som varsler jordens snarlige undergang. Rumvæsners ankomst og atomkrig. En mor, der spejder efter ufoer på himlen, og som står og lytter koncentreret til de alarmerende meddelelser fra det ydre rum, mens hun bager hveder.

Lydklip: Når galakser deler sig, så bryder den for så vidt sammen.

David Lindekilde: Hvad er det, jeg har søgt væk fra? Eller ikke ville gå ind i?

Louise Lindblad: Først da Davids mor dør for to år siden, beslutter han at dykke ned i, hvorfor hun fulgte rumvæsnet Orthon, der talte gennem en taxachauffør fra Brønshøj. Hvorfor hun gennem hele Davids barndom var en del af en dommedagsbevægelse, som byggede en bunker og forberedte sig på undergangen, mens Orthons stemme messede uophørligt. Hvorfor tror du, der skulle gå 53 år, før du begyndte at søge svar på noget af det?

David Lindekilde: Det er også et rigtig godt spørgsmål. Det har jeg også selv tænkt på.

Lydklip: Den deler sig. Alt er tilsyneladende kaos. Men ud af kaos... kræfter kommer nysgerrighed.

David Lindekilde: Når jeg hører den stemme. Og jeg sidder her i køkkenet, så kan jeg næsten erindre, hvordan jeg har siddet her og zonet ud. Altså ligesom været i det og ikke gjort noget, men, men ikke fordybet mig i samtalen, ikke fordybet mig i stemmen, men tænkt på noget andet...

Louise Lindblad: Du lytter til Disciplens søn. En fortælling i fem dele om at lede efter meningen i en usikker og kaotisk verden. I snart et år har jeg fulgt David, mens han optrævler, hvad der egentlig skete i hans usædvanlige barndom. Jeg hedder Louise Lindblad og episode 1 har jeg valgt at kalde 'Dommedagsstemmen i køkkenet'. Vi sidder her i køkkenet i dit barndomshjem. Ligner det sig selv?

David Lindekilde: Der er lavet noget om. Der er en væg, der er blevet blændet af og åbnet en dør, men ellers så ligner det stadigvæk sig selv.

Louise Lindblad: Det var deroppe i hjørnet, at der hang en højttaler?

David Lindekilde: Der hang en højttaler, ja, som havde kablet ind til stuen, hvor der havde stået et stereoanlæg, eller hvad man skal kalde det, hvor der var båndoptager, og der var radio, og så kunne min mor sætte ting på, når hun gik i køkkenet. Det kunne være klassisk musik, det kunne være radio, men i høj grad også båndoptageren, hvor hun kunne høre båndoptagelser med Orthon.

Lydklip: Kosmos rejser sig selv, en form for kraft. Det er Gud, der skaber alt.

Louise Lindblad: I et hvidmalet hus lige op og ned af Middelfartsbanen i den lille fynske stationsby, Bred, sidder David. Han er iført en nystrøget lyseblå skjorte. Hans hår er mørkeblond, og det gråsprængte skæg er veltrimmet. Den dag vi mødes, er det nøjagtigt to år siden, Davids mor døde. På loftet efterlod hun noget vigtigt til os her i eftertiden, og det er det, der har bragt David og mig sammen. Nu sidder han på den plads ved bordet, han altid sad på som barn med ryggen til toget, der kører forbi vinduet med jævne mellemrum.

David Lindekilde: Den stærkeste erindring, det er at sidde her, i en weekend, hvor jeg formentlig har sovet lidt længe og er kommet ned, og min mor er i gang med at bage. Og så kører båndet, stemmen, Orthon.

Lydklip: For jordens vedkommende. Den nuværende jords vedkommende vil den fortsætte sin bane.

Louise Lindblad: Orthon, det overjordiske væsen, der taler i højtaleren i køkkenet i Davids barndomshjem, fik forbindelse til jorden i 1967 gennem taxachaufføren Knud Weiking fra Brønshøj.

Lydklip: Det kommer sådan, fordi jordens partikler for så vidt bliver opløst.

Louise Lindblad: Kassettebåndene er også fra nogenlunde den tid, hvor en lille dommedagsbevægelse opstod i Danmark. Det er taxachaufføren stemme, du hører på båndene. Men ifølge Knud Weiking og hans tilhængere er det rumvæsnet Orthons ord til menneskeheden.

Lydklip: Denne jord går op til et andet plan og fortsætter dér konkret fysisk, mens der ud fra den... for jeg ikke-fysiske verden kommer en flod ind og bliver konkret fysisk her.

David Lindekilde: Her dufter varmt, og her dufter af enten kage, kringler eller boller, så jeg dufter af hjemmebag og lunt. Og har gang i mange ting. Der er. Der er en ovn, der er i gang. Der er en del, hvad hedder det, bageplader med alle mulige ting. Så hele køkkenet er fyldt op med aktivitet, kan man sige. Og jeg har også en erindring om, at hun kan være glad eller tilfreds med sig selv og det, hun er i gang med. Hun virker ikke. Når jeg tænker tilbage på hende i det her sammenhæng, så virker hun ikke forknytt eller andet.

Louise Lindblad: Orthon-folket, som de blev kaldt i 1967, fik en del presseomtale.

Lydklip: Måske bør de sidde ned, når de nu hører det første af aftenens indslag.

Louise Lindblad: Sådan her, lød det i en radioudsendelse hos DR København:

intro/outro: Senest med det første sekund af julemorgen 1967 vil der være sket noget, som efter alt at dømme vil gøre den kommende jul noget usædvanlig...

Louise Lindblad: Og i bedste sendetid, her et interview med Knud Weiking i TV-avisen.

lydklip med Knud Weiking: [Reporter:] Der vil rejse meget stor tvivl om sandfærdigheden af deres budskab.

[Knud Weiking:] Ja, det vil der vel altid blive, for det er jo heller ikke noget, der kan kontrolleres.

Louise Lindblad: I årene efter 1967 gik Orthongruppen dog lige så stille i opløsning, og de fleste herunder medierne stoppede ret hurtigt med at interessere sig for rumprofeten Knud Weiking, men ikke alle. Davids mor er en af dem, der fortsætter med at lytte til Orthons budskaber fra rummet, igen og igen gennem hele Davids barndom op gennem 70'erne og 80'erne og helt frem til sin død i 2022. Kan du se dig selv som lille, rende rundt her eller sidde her? Det er den her plads, du du sad på?

David Lindekilde: Det var lige præcis den her plads, jeg sad på. Det var min plads for bordenden af spisebordet, og her sad jeg. Og så sidder du der, hvor min mor sad og overfor der sad Herlev.

Louise Lindblad: Herlev Cornelsen er Davids papfar, som flyttede ind i huset her på Stationsvej 2, da David var omkring 8 år.

David Lindekilde: I huset...

Louise Lindblad: David har taget nogle gamle familiefotos med, som vi kigger på, mens jeg prøver at holde styr på stamtræet.

David Lindekilde: Dorthe og David.

Louise Lindblad: David har to store halvsøskende, Lars og Dorthe, fra Birgits første ægteskab.

David Lindekilde: Og så har vi... Her kan vi se, der har vi, da jeg er ret ny, og det er her fra huset af.

Louise Lindblad: David er fra andet ægteskab. Familiens efternøler, født i 1970. Og Herlev er altså Birgits tredje og sidste mand. Han døde for 12 år siden.

David Lindekilde: Det var os tre, der var i mange år, da Dorthe og Lars var flyttet hjemmefra. Så ja, jeg kan se mig sidde her, og være en del af det her. Nu kørte der et tog forbi. Det gjorde der også dengang.

Louise Lindblad: Ja, og det kører, hvad, 10 meter..?

David Lindekilde: Ja, noget i den stil. 10-15 meter herude. 10 meter måske.

Louise Lindblad: Hvad er det, du har der?

David Lindekilde: Det er også huset.

Louise Lindblad: Det var også huset.

David Lindekilde: I de år. I de senere år. Ja, så det er bryllupsbilleder.

Louise Lindblad: På Birgit og Herlevs bryllupsbillede fra 1986, mødes deres blikke i varme og kærlige smil. De er begge slanke af bygning. Birgit er iført en lilla kjole. Lilla var hendes yndlingsfarve. Hendes hår er kortklippet og krøllet. David er på det tidspunkt 16. Det er året inden han flytter hjemmefra for at forfølge sin drøm om at blive landmand og drive et landsted ligesom sin farmor og farfar. I dag er han psykolog. Sådan nogle billeder som dem her. Hvad tænker du, når du ser på dem i dag?

David Lindekilde: Når jeg ser på dem, så forbinder jeg meget de her mennesker, vi ser her, det er jo et billede fra midt i 70'erne, med min farmor og farfar. Jeg forbinder meget med at være med min farmor og farfar til alle mulige festlige lag. De havde... Min farfar havde en stor søskendeflok, og det der for eksempel her er hans yngre, hans, hans yngre lillebror og hans kone og søn, som var næsten på min alder, som jeg husker at have leget med. Men jeg var meget mere rundt med min farmor og farfar. Jeg var glad for min farmor og farfar. Det er naboer til min farmor og farfar. Som også var landmænd, og det var jo sådan meget. Det var sådan meget, ja, velkendt, traditionsbundet. Og rart var det, men meget på de samme måder, kan man sige. Ja, så det var meget kontrastfyldt fra mit eget hjem, som var med noget mere anderledes.

Lydklip: Det har jeg sagt før. Der bliver ikke en celle tilbage i dens nuværende form. Alt bliver forandret.

Louise Lindblad: Altså lille David. Hvad hører han, af den her stemme, Orthons stemme? Af hans budskaber til menneskeheden. Hvad hører han, det handler om? Hvis han overhovedet registrerer det?

David Lindkilde: Jeg tror, at lille David hører noget konkret som, som er så konkret at, at jorden skal gå under, og lille David synes ikke, det er rart at høre på, og lille David hører ikke egentlig efter mere. Det tror jeg ikke, jeg. Jeg tror ikke... Hvor bevidst jeg har været om det. Men. Men jeg har ikke brudt mig om budskabet. Men jeg har også i lange perioder, som jeg fornemmer lidt, da vi startede, at jeg bare zone ud. Men jeg har som lidt ældre David, det ved jeg ikke de 12 år, sagt til dem, at jeg ikke brød mig om så meget de talte om det.

Louise Lindblad: Hvad sagde din mor til det?

David Lindkilde: Jamen, det respekterede de. De prøvede ikke på at overbevise mig om det. Som jeg erindrer det i hvert fald. At jeg skulle høre det... Jeg tænker at de blot talte mindre om det, når jeg var til stede.

Louise Lindblad: Forstod du, hvorfor det var vigtigt for din mor dengang? Og. At gå og lytte til de her bånd?

David Lindkilde: Det ved jeg faktisk ikke. Altså, jeg har ikke. Jeg har ikke lavet. Som barn har jeg ikke lavet en større scene ud af det. Altså, jeg har ikke. Jeg tænker på et plan har jeg måske nok forstået eller fornemmet, at det var vigtigt for hende. Men jeg har ikke selv haft lyst til at være en del af det. Jeg har ikke været nysgerrig, har ikke spurgt hende om hvad betyder det? Hvorfor er det vigtigt? Jeg har egentlig blot sådan prøvet på ikke at beskæftige mig så meget med det.

Louise Lindblad: Hvordan var det at have venner med hjem fra skole, hvis der var en mulighed for, at Orthons stemme kunne køre herude i køkkenet?

David Lindkilde: Jamen, det var ikke fedt. Jeg tror ofte ikke, jeg har haft venner med hjemme. Jeg tror ubevidst har jeg bare. Leget andre steder. Jeg tænker, at jeg ofte har været god til at køre ud til dem, og så var vi jo meget ude på vejen og på gaden. Vi var enormt glade for at cykle, og vi cyklede rundt i skovene. Der er jo masser af bakker herude i Bred og Vissenbjerg, som vi har kørt op og ned ad. Men jeg tror faktisk, at jeg var meget mere ude, end jeg havde nogen med herhjemme. Og ja, det tror jeg. For jeg tænkte, at jeg havde en oplevelse af, at vi var lidt anderledes. Vi var jo også vegetarer, og der var Orthon. Det tror jeg ikke, at jeg har haft lyst til, at man skulle høre.

Louise Lindblad: Jeg tænker, at vi skal ud og finde Lars. Lars, det er jo dig, der bor her i jeres barndomshjem i dag.

Lars Knud Lindekilde, Davids storebror: Ja, jeg fik muligheden for at købe det efter mor hun døde. Så ja, det er over 10 år jeg har boet her efterhånden. Vi boede til leje først.

Louise Lindblad: Vil du præsentere dig selv, Lars? Du er... Du er Davids storebror.

Lars Knud Lindekilde, Davids storebror: Ja, jeg er Davids storebror. Og det var jo den der lille efternøler. Og Og det var jo altså, som han fortalte, David, at nede på gården nede ved farfar og farmor. Det var jo vores fristed, fordi det her var ikke trygt. Altså, det er jo jordens undergang. Og ja, vi vi havde jo en viden, som vi ikke kunne fortælle andre, fordi andre ville jo bare grine af os, fordi at vi fik jo hele tiden at vide, at nu var det snart slut. Nu gik det hele under, og det kunne vi jo ikke fortælle nogen. Som David han snakkede om, at leje andre steder. Vi havde ikke rigtig kammerater med hjem. Altså det er det. Ja, det er [rømmer sig] sådan lidt ja. Det var en mærkelig tid, ja ha.

Louise Lindblad: Boede i her alle tre søskende på samme tid?

David Lindekilde: Vil du svare?

Lars Knud Lindekilde, Davids storebror: Jamen det gjorde vi jo indtil vi blev store teenagere og flyttede hjemmefra.

Louise Lindblad: Så vi har boet her samtidig?

Lars Knud Lindekilde, Davids storebror: Ja.

Louise Lindblad: Vil I viste mig rundt, hvor vi havde værelse og sådan nogle ting?

Iydklip med Knud Weiking: Jamen, det kan vi... Det kan vi godt.

Louise Lindblad: Meget i huset står originalt fra dengang i 1980erne, hvor David bor alene sammen med Birgit og Herlev.

David Lindekilde: Vi har overtaget en andens værelse lidt rundt omkring.

Louise Lindblad: Gardinerne er lilla og panelerne malet guld. Jeg tror aldrig, jeg har set så mange ledninger og stereoanlæg samlet ét sted. Men det er alt sammen storebror Lars. Så det var her, at Dorthe boede?

Lars Knud Lindekilde, Davids storebror: Ja, og så her.

David Lindekilde: Så du boede her, Lars

Lars Knud Lindekilde, Davids storebror: Ja, jeg rykkede herind på et tidspunkt.

David Lindekilde: Jeg kan huske dengang, da du boede her, da du boede her, og du var enormt optaget af stereoanlæg og spille sådan discjockey. Og så fik jeg nogle gange lov til at ligge herinde på dit værelse og spille på det her store fede anlæg med de megastore højtalere. Hvis jeg var meget påpasselig og alt sådan noget. Og så dengang da Lars flytter ud herfra, til sidst der boede jeg også herinde, som.

Louise Lindblad: Okay så boede du også her.

David Lindekilde: Så det er, et eller andet sted det... På sin vis var det det mindste... Og uisoleret og meget koldt om vinteren, men det var også enormt hyggeligt, sådan lidt huleagtigt.

musik: The truth is hard to take...

Louise Lindblad: Når jeg kigger mig omkring i huset, kan jeg se David for mig som teenager. Han er vellidt i skolen. Det hjælper som regel at være god til sport, og det er David. Jeg kan se ham komme hjem fra skole alene og lukke døren bag sig til den almindelige verden.

Lydklip: Systemer efter systemer vil bryde sammen.

Louise Lindblad: Jeg kan se ham træde ind i entreen, hvor Orthons stemme kører ude fra køkkenet. Jeg kan se ham gå op ad den knirkende trappe til første sal. Smide sig i sengen på det lille kolde værelse oppe under taget. Skrue helt op for Queen eller Level 42. Og drømme sig langt, langt væk.

musik: You never fulfill...

Louise Lindblad: 1980'erne er årtiet, hvor David går fra barn til voksen. Der har aldrig manglet kærlighed i Davids barndomshjem. Men de glade 80'ere bliver også kaldt usikkerhedens årti. Det er et årti præget af økonomisk krise og frygt for atomkrig. Jeg prøver at forestille mig, hvordan det har været at være David. At skulle bekymre sig om krig og atombomber, når man måske mest bare bør bekymre sig om ung kærlighed og uren hud. David er selvfølgelig ikke det eneste barn og unge menneske i 80'erne, der har mærket koldkrigsangsten, men det må alligevel have været noget andet at komme hjem fra skole og igen og igen høre en stemme, der bekræfter, at det værste scenarie snart vil ske.

Lydklip: Når en galakse deler sig, så bryder den for så vidt sammen.

Louise Lindblad: Efter jeres mors død, der boede du her jo, Lars. Var det der i begyndte at rydde op i nogle af de ting, der stod på loftet?

David Lindekilde: Ja, det var det. Det var ikke ikke lige efter. Men, men vi vidste godt, at når... jeg tror, vi havde aftalt, at så længe mor var i live, så lod vi dem være her.

Louise Lindblad: Når du siger 'dem'?

David Lindekilde: Budskaberne. Og båndene og det hele, at det var aftalen vi havde, Lars, også med Dorte, at det gjorde vi ikke noget ved. Men da hun så døde og så gik der vel en måned eller to eller... jeg kan ikke huske hvor længe, så aftalte vi, nu... nu må vi også godt få det sorteret og få ryddet ud i det. Og så mødtes vi herude, dig og mig, og fandt alle kasser frem og fandt bånd frem, og et af de der steder, hvor vi vidste, at det var...

Louise Lindblad: Oppe på loftet?

David Lindekilde: Ja.

Louise Lindblad: Skal vi gå derop? For to år siden døde Orthon-bevægelsens måske sidste discipel, Birgit Lindekilde, 85 år gammel. Hun efterlod sig en søn med ubesvarede spørgsmål. Men måske har hun også efterladt svarene til os på loftet.

lydklip med Knud Weiking: Det blev jo omtalt som Det Tredje Testamente, så Det Gamle Testamente, Det Nye Testamente og Det Tredje Testamente. Det var det budskab, der var her i huset.

David Lindekilde: Men altså, der er jo... der er flere mennesker, som... som er kommet i huset, som er spirituelt åbne, og de har kunnet mærke, at energien var mærkelig her i den her del af stuen. Som vi står her tæt ved, på vej ud mod fordøren og det var lige oppe på loftet lige oppe ovenover. Af alle budskaberne lå så så, så selv om folk ikke vidste, at Det Tredje Testamente, som de kaldte det, lå deroppe, så kunne de altså mærke, at der var noget mærkelig energi, når man gik fra fordøren og ind i stuen, At man gik igennem et eller andet. Og det var lige deroppe.

Louise Lindblad: Det er kasserne på loftet. Der har ledt vores veje sammen, David og min. Nu vil vi sammen prøve at finde svar på, hvad David altid har holdt afstand til. Hvad det var hans mor, Birgit, fandt i Orthons ord.

David Lindekilde: Så er det herinde, at de var.

Louise Lindblad: Hvor meget... Hvor meget stod der?

David Lindekilde: Der stod kassevis herovre, og de stod i mapper på de her hylder herinde, så hele det her var fyldt op med flyttekasser. Og så stod der også mapper, blå mapper, i de reoler her.

Louise Lindblad: Hvor står det nu?

David Lindekilde: Jamen, der skete jo det, at da vi da vi havde snakken om, om vi ville have det, så var der ikke nogen af os, der egentlig havde lyst til at opbevare det hos os selv. Men men vi synes jo i hvertfald ikke, eller jeg vil i hvert fald ikke... Jeg synes ikke det bare skulle brændes af, og jeg synes også, at vi ligesom respekterer mors ånd og på en eller anden måde givet det videre til nogen, som oprigtigt kunne sætte pris på det. Jeg tænkte, at det kunne være fint, at det kunne være hos en forsker. Og så fandt jeg navnet på Mikael, som jeg googledede mig frem til var på SDU Universitet. Og så skrev jeg til ham og spurgte, om han er interesseret i at overtage de materialer. Og det ville han jo så gerne.

Louise Lindblad: Kasserne står nu på religionshistoriker Mikael Rothsteins kontor i Odense. David og jeg aftaler, at mens han begynder at række ud til de mennesker, der har været tæt på hans mor, begynder jeg at åbne for kasserne i næste episode af Disciplens søn.

Mikael Rothstein: Mit kontor er her

Louise Lindblad: Ja.

Mikael Rothstein: Ja. Jeg har ikke boet her så længe, så det roder lidt stadigvæk. Der står fire flyttekasser med Orthon-materiale, så står der to mindre kasser oppe på toppen af skabet. Og så er der en-to-tre hylder proppet med mapper og materiale også. Og altså, jeg har sgu ikke haft sålerne til at åbne det. Overhovedet. Så det... Jeg var lige ved at sige: tag for dig her.

Louise Lindblad: Disciplenes søn er produceret af Louise Lindblad for Nationalmuseets mediehus Vores Tid. Redaktør er Rikke Caroline Carlsen.

intro/outro: Du har lyttet til en podcast fra Nationalmuseets Mediehus Vores tid. Følg os på Facebook og Instagram, så får du fascinerende historier, og nyt om episoder fra vores mange podcasts.

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Obscuritas S7E1. Disciplens søn](#)

Produceret af Louise Lindblad for Vores Tid